

або підприємницьких структур для досягнення певних цілей фінансової і господарської діяльності, зокрема:

- зниження податкового тягаря;
- оптимізації ризиків;
- забезпечення ліквідності тощо.

Однак, деякі фінансові інжинірингові операції можуть бути неетичними або навіть незаконними. Наприклад, фінансовий інжиніринг може використовуватись для створення складних структур, які мають за мету ухиляння від сплати податків або приховування істинного стану фінансово-господарських справ клієнта. Такі практики, безперечно, є об'єктом посиленого законодавчого контролю і регулювання.

#### ЛІТЕРАТУРА

1. Варцаба В. І., Заславська О. І. Сучасне банківництво: теорія і практика. Навчальний посібник. Ужгород. Видавництво УжНУ «Говерла». 2018. 364 с.
2. Величкін В. О., Тимошенко М. В. Фінансовий інжиніринг. Навчальний посібник. Дніпро. Ун-т митної справи та фінансів. 2019. 124 с.
3. Правила з організації захисту приміщень банків в Україні. Постанова Національного банку України № 63 від 10.02.2016. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0063500-16#Text>.
4. Про банки і банківську діяльність. Закон України № 2121-III від 07.12.2000. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2121-14#Text>.
5. Цивільний кодекс України. Закон України № 435-IV від 16.01.2003. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>.
6. Хвостенко В. С., Меренкова Л. О., Агапова М. Ю. Фінансовий інжиніринг. Навчальний посібник. Харків. ХНЕУ ім. С. Кузнеця. 2020. 120 с.

### ЧИННИКИ ІННОВАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ

#### **Філяр С. В.**

*кандидат економічних наук, доцент  
доцент кафедри економіки, фінансів, обліку,  
математичних та інформаційних дисциплін  
Приватного вищого навчального закладу  
«Європейський університет»*

#### **Довгань В. В.**

*здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти  
Приватного вищого навчального закладу  
«Європейський університет»*

Для визначення природи або сутність цього економічного зростання розглядаються фактори, які безпосередньо вплинули на покращення та зростання основних макроекономічних показників:

– ефективне керівництво уряду, завдяки якому настала політична стабілізація та структурні перетворення;

– продуктивні потужності стали більш ефективно використовуватися;  
– розвиток підприємництва, що є важливим фактором формування та зміцнення ринкової системи господарських зв'язків [1].

Можна зазначити, що економічне зростання є «відновним», тобто. все більша частина ресурсів, що вивільняються, інтенсивно задіяні в ринковому секторі. У той самий час слід зазначити, що це зростання може сягнути свого піку, тобто. до найвищої точки використання ресурсів. І тому є проблеми збереження стабільного зростання та знаходження нових шляхів підвищення економічного зростання.

Таким чином, у стадії відновного зростання потрібне додаткове залучення ресурсів за допомогою суттєвого підживлення інвестиціями.

На нашу думку, відновне зростання має бути підтримане за допомогою інвестиційних процесів, тобто, господарсько-виробничий процес буде ефективним, якщо до цієї системи буде залучено інвестиційний процес.

Система фінансування є одним із інструментів реалізації державної політики у галузі інвестиційної діяльності. За відсутності такої системи неможливо говорити про ефективний розвиток інноваційних процесів в діяльності підприємств та організацій і АПК. Для проведення активної інноваційної політики необхідно вжити неординарних заходів, спрямованих на вдосконалення системи фінансування, кредитування та податкової політики та позабюджетного фінансування. В тому числі враховуючи необхідність відбудови, розмінування та суттєвих заходів для залучення ресурсів на відновлювання постраждалих і неокупованих територій. Інвестиційна політика на даному етапі повинна базуватись на концентрації коштів та суворому контролі за їх використанням. Також має бути підвищено відповідальність за ефективне використання бюджетних коштів [2, 26–27].

Як уже було сказано вище, ефективний інвестиційний процес виступає головним фактором, що посилює подальше зростання економіки. зростання економіки є головним фактором створення економічної безпеки республіки [3].

Економічна безпека являє собою сукупність умов і факторів, що забезпечують незалежність національної економіки, стабільність і стійкість. Вона визначає здатність економіки постійно підтримувати послідовну реалізацію державних економічних інтересів, стійку дієздатність суб'єктів господарювання, нормальні умови життєдіяльності населення.

Економічна безпека є головною якісною характеристикою економічної системи. Серед зовнішніх чинників економічної безпеки національної економіки можна вирізнити (нажаль в умовах сьогодення деякі аспекти можуть навпаки суттєво знизити інвестиційну привабливість):

- сприятливий інвестиційний клімат;
- ефективне протікання інвестиційних процесів;
- зниження наростання імпортної залежності;
- оптимальне керування зовнішньою та внутрішньою заборгованістю;
- зниження відтоку капіталу.

Аналіз економічного становища більшості країн Європи показав, що перелічені фактори є не основними по відношенню до внутрішніх факторів економічної безпеки. Наростання несприятливих факторів економічної безпеки відбувається в економіці країн пострадянського простору за такими напрямками; зниження технологічного рівня виробництва, спад виробництва, погіршення структури вітчизняного виробництва, низький рівень інвестиційної сфери, руйнування науково-технічного потенціалу, наростання соціальної напруги та ін. [4, с. 42–43].

Інвестиційний процес є цілеспрямовано створеною, взаємодіючою сукупністю методів і форм, джерел інвестицій, інструментів і важелів впливу на відтворювальний процес на користь розширення діючого виробництва або авансування новоствореного виробництва. Тобто управління інвестиційним процесом здійснюється за допомогою інвестиційних механізмів.

Інвестиційний механізм включає наступні структурні складові: інвестиційний клімат, ресурсне, правове, методичне, організаційне забезпечення сприятливого інвестиційного середовища.

Інвестиційний клімат забезпечує взаємодію конкретного інвестиційного механізму із зовнішнім по відношенню до нього економічним та соціальним середовищем, з відповідними економічними та господарськими механізмами. Також інвестиційний клімат включає дослідження, послідовне уточнення та деталізацію всіх тих мотивів діяльності та економічних очікувань, якими керуються інвестори при визначенні об'єктів докладання своїх ресурсів.

#### ЛІТЕРАТУРА

1. Т.Н. Алиев. Structural shifts in the economy of Azerbaijan and prospects. Baku. 2010 301 с.
2. Лібанова Е.М. Модернізація економіки України в контексті соціальних викликів. Демографія та соціальна економіка. 2011. № 1 (15). С. 24–38.
3. Akerlof G.A. The missing Motivation in Macroeconomics. *The American Economic Review*. 2007. p. 67.
4. Buttery B. R., Buzzell R. J. Evaluation of methods used in computing net assimilation rates of soybeand/ Crop/Sci 14. 2014. p. 41–44.

### ЕКОНОМІЧНИЙ ПРОГРЕС ТА УПРАВЛІННЯ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

**Харитонович А. В.**

*здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти  
Вінницького державного педагогічного університету  
імені Михайла Коцюбинського*

**Назаренко М. О.**

*кандидат наук з державного управління,  
старший викладач кафедри публічного управління та адміністрування,  
Вінницького державного педагогічного університету  
імені Михайла Коцюбинського*